

Izhaja trikrat na teden
vsaki torek, četr-
tek in soboto.

Stane za celo leto
za Ameriko (izven
Chicago) \$2.00. Za Ev-
ropo \$2.50. Za Chica-
go \$2.50.

Issued three times a
week every Tues-
day, Thursday
and Saturday.

Subscription for U-
nited States (except
Chicago) per year
\$3.00, for Europe \$3.
50. For City of Chi-
cago \$3.50.

LIST ZA SLOVENSKI NAROD + GESLO + ZA RESNICO IN PRAVICO

Sloga jači

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL.,
UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

(Sloga tlači)

ŠTEV. (No.) 145.

CHICAGO, ILL., TOREK, 12. DECEMBRA — TUESDAY, DECEMBER, 12, 1922.

LETO (Vol.) VIII.

ANGLEŠKA MORNA- RICA NADKRILJUJE AMERIŠKO S TOPNIŠTVOM

Washington, D. C., 11. dec. — Tekma za nadvlado na morjih še ni ponehala, kakor je to svet pričakoval po washingtonski razoroževalni konferenci. Mornariški pakt 5-5-3 med Veliko Britanijo, Japonsko in Združenimi državami ni tega omejil, kakor se je pričakovalo. Res je vključena omejitev, ki določuje za Veliko Britanijo 5, za Japonsko 3 in za Združene države 5. Ta pogodba določuje samo glede števila ladij a drugega nič.

To prilžnost pa Velika Britanija prav pridno izrablja in jo je že v veliki meri izrabila. Na vse manjše britanske križarke, so instalirali dalekonošne topove povečanega kalibra. S temi topovi na srednjih bojnih ladjah presega Britanija mornarico Združenih Držav s svojimi topovi. Recimo, da bi meitem prišlo do spopada, je naša ameriška mornarica takoj izven reda radi dalekosežnosti britanskih topov. Sedaj se vidi, kaj pomaga razoroževalna konferenca. Angleži si je urezal daljši kolec, kot drugi, da bo on druge klofotal, meitem, ko ga njegov tekmeč ne bo dosegel. To je prefriganost angleške diplomacije.

Vladni krogi v Washingtonu so precej vznemirjeni pri tem odkritju, ker vidijo, da na vsežadnje je washingtonska konferenca brez pomena. Poleg vsega je pa tudi jasno kot beli dan, da evropske in azijske vesile nimajo poštenega namerana. Čemu dalekosežnejše topove na bovine ladje, ako se gre za popolno razorožitev na morju in na suhem in za pobratimstvo vseh narodov? Vse to govori dovolj jasno in prepričevalno, da svet hiti s pripravami za še hujše in strašnejše krvave vojske, ki bodo nastale vsaki čas.

Iz vseh teh preizkušenj pa dobivamo stvarni dokaz, da trajnega miru ne bo poprej, dokler se mase same ne spametujejo in vzamejo svojo usodo v svoje lastne roke. Ta preobrat pa ni več daleč — blizu se — vsak dan smo bližje njega. Nov red mora v družbo, nova disciplina pozidana na načelih krščanstva bo dovedla družbo do splošnega in trajnega sporazuma. Dal Bog, da bi ti tako željno pričakovani žarki boljše in srečnejše bodočnosti kaj kmalu zasijali človeški družbi!

LLOYD GEORGE IN POIN- CARE SI OČITATA GREHE.

London, 11. dec. — Lloyd George bivši angleški ministrski predsednik je zadnji teden objavil serijo člankov v angleškem časopisu proti francoskemu ministrskemu predsedniku Poincaru-u. V člankih mu očita militarizem, s katerim hoče Poincaru anektirati Porenko in nieno industrijsko okrožje. Ti članki so seveda dvignili mnogo prahu meč javnostjo v Angliji.

Poincaru sedi na londonski konferenci ves navorzen raditega nenadnega napada od Lloyd George-a. Na sobotnem sestanku je stresel svojo jezo celo nad Bonar Law-om sedanjim ministrskim predsednikom Anglije. Bonar Law mu je hladno odgovoril, da vlada Anglije nima moči ne pravice, da bi kontrolirala Lloyd Georgeve izraze in mnenja. Poincaruov političen list v Parizu je v sobotni številki že odgovoril na

MUNŠAJNARSTVO V KENTUCKY.

Mount Sterling, Ky., 11. dec. — Da je država Kentucky že od nekdaj domovina zakotnih mušajnarjev in tihotapev z žganjem je že od nekdaj znano. Gorovje in razne pečine po Kentuckijskih gorah je, kakor nalašč za tihotape, že od narave pripravljeno skrivališče. Po gorskih skrivališčih kuhajo mušajnarji žganje, odkar so se naselili beli ljudje v Kentucky. Vlada je te tihotape že številnokrat preganjala, toda brez uspeha, popolnoma jih zatreti ne more. Ta posel so vršili prej, ko je bila dežela še mokra, pa ga sedaj prav tako nadaljujejo, odkar je v veliki Volsteadov suhaški zakon. Boj med prohibicijskimi detektivi in mušajnarji je v Kentucky prav tako na dnevnem redu, kakor so na Irskem praske med sniperji in vojaštvom.

Ta teden jo je zopet izkupil prohibicijski detektiv Robert E. Duif, ki je bil ustreljen iz zasede od mušajnarke straže v gorovju. Pobitih je bilo pa preje že mnogo. Sedaj so se namenili naprositi vlado v Washingtonu, da naj določi za čiščenje mušajnarjev en polk rednega vojaštva in ga pošlje v službo v državo Kentucky. Pa tudi to bo najbrže brez uspeha. Vlada je že parkrat nastopila tako, toda pomagalo ni nič. Domačini sami, ki vršijo to obrt ostanje lepo doma na svojih domovih, poskrijejo svoje orodje in vojaštvu zamažajo isče mušajnarjskih obrtnikov. Ko se vojaštvo odpočije misleč, da je vse lepo očistočeno ga že zopet lepo kuhajo v skritih skrivališčih. Posrečilo se je že večkrat oblastem zapreti kakega posameznika, toda s tem ne ozdravijo Kentuckčanov te bolezni, da bi zavrgli svojo obrt mušajnarstva.

V Kentuckijskih gorah je plačal z vohunjenjem že marsikateri prohibicijski agent s svojim življenjem. Dandanes se malokateri hoče še priglasiť h prohibicijskim detektivom za službo v Kentucky, ker ve, da če se poda v to službo, da se poda s smrtno na "spacir". Kentuckčanom je mušajnarstvo prirojeno; in vzelo bo še mnogo časa, da bodo iztrebili to navado iz src Kentuckčanom.

SLOVENSKI VOLILCI V CHI- CAGO.

Danes so volitve za novo skrupceno ustavo države Illinois. Ker je ta ustava delo bogatejših elementov, ki bi radi oprtili večje davke že na tako dovolj obdavčeni delavski sloj, apeliramo, na vse slovenske volilce, da volijo proti tej ustavi in zavrnejo predlogo, ki jo hočejo usiliti delavstvu denarni mogotci! Pojdite na volišče in naredite križec na balotu poleg besede "NO"!

PREPOVEDANO PRODAJATI PIJAČE.

Muenster, Nemčija. — V celi Westfalski je prepovedano po novi postavi prodajati alkoholne pijače mladini pod 18. letom.

Lloyd Georgeov napad. Odgovoril mu bo posebej bolj podrobno Poincaru se sam, vsaj tako se je izrazil v soboto popoldne v Londonu.

Tako si evropski framazoni izprašujejo eden drugemu svojo kosmatost vest. Če bomo še kaj časa živeli, bo prišlo na dan še marsikaj gnilega in umazanega, kar so ti jari boritelji za civilizacijo in demokracijo po raznih konferencah storili v škodo narodov v službi mamon kapitalizma.

KRATKE NOVICE.

— Japonci so izročili Shantung nazaj Kitajski. Po 24. letih zopet vihra v Shantungu kitajska zastava. Pred vojno je bil Shantung pod upravo Nemčije izza časa boksarske ustaje na Kitajskem.

— Na Irskem so pričeli republikanci z novimi boji po več mestih. Zadnje čase so vzeli na muho zlasti oblastnike takozvane proste države.

— Iz Rima se poroča, da namestava sv. Oče Pij XI. imenovati nadaljnih osem kardinalov.

— Mokračji so zadnji teden postali zelo vznemirjeni vsled močne agitacije, ki so jo razpredli suhači propagandisti zadnje čase širom Združenih Držav. Agitacija ima namen uničiti zamišljeno predlogo za lahka piva in vina.

— Prihodnji petek bo blagajniški oddelek Zdr. Drž. izplačal okoli en milijon dolarjev za razne državne obveznice; kot obresti vojnih posojil itd. Izplačali bodo deloma v gotovini, deloma v državnih bondih.

— Tudi bo prišla v senatu na dnevni red znana subvenčna predloga. Pričakuje se trdega boja med senatorji, ki so različnega političnega mnenja.

— Predsednik Harding dela te dni načrte, s katerimi bo stopil pred kongres za državno pomoč farmariem. Pomoč bo obstala v tem, da se bo nudilo farmarijem razna posojila na zemljišča na daljše ugodne termine.

— V bližini Langley Field, Va. se je pripetila vojaškemu letalcem velika nesreča. Dva vojaška zrakoplova sta trčila skupaj v višini 200 čevljev. Šest avijatikov je obležalo na mestu mrtvih.

— V več mestih v državi Texas in po severnem delu Mehike so zadnji petek čuli močne potresne sunki.

— V East Liverpool, Ohio, se je te dni vrnilo ga delo okoli 17 tisoč lončarjev. Lončarska tovarna je bila zaprta od 1. oktobra naprej.

— Med Ravenswood in Spencer v West Va., je skočil iz tira osební vlak. Pri nesreči se je nevarno ponesrečilo sedem potnikov.

— Severno zapadne države in zapadni Kanado je pričel ogrozati skrajni mraz. Po večjih krajih je že do 25—30 stopinj mraza.

— V Weehawken, N. J., je bil napaden denarni sel družbe Public Gas Co. Banditi so mu vzeli blizu devet tisoč dolarjev v gotovini in okoli 45 sto v čekih.

— V Clarinda, Iowa, je bil zadnji petek ustreljen od avtomobilskih tatov šerif Stanley Pfander. V spopadu je šerif ranil tudi enega tatu. Šerifovo stanje je nevarno in ni upanja da bo ozdravel.

— V Duluthu, Minn., je bilo zadnji teden zasačenih šest proizvajalcev ta hudega "lakca". Vsi so bili aretirani in obsojeni za precejšno globo.

— Zadnji teden je dospelo v Duluthsko pristanišče 15 parnikov mehkega in trdega premoga. V Duluthu in tamošnjih pokrajinah je veliko povpraševanje za premogom.

— V Peoria, Ill. so te dni udri s silo v skladišče Liberty Yeast Co. in odpeljali nepoklicani obiskovalci 60 barelov stare viske.

— V Fargo, N. Dak. se je vpisalo v tamošnje kmetijsko šolo toliko učencev, da je šola premaiha in morajo zavračati prošilce.

— V Holdingfordu, Minn., je bila te dni povožena od tovarnega vlaka 75-letna Mrs. John Kreston. Vlak jo je zadel, ko je šla skozi prago.

ZAVEZNIKI ZAVRNILI PROŠNJO NEMCEV GLEDE REPARACIJE.

London, 11. dec. Nemška prošnja, ki jo je sestavil nemški industrijski strokovnjak sedanjí državni kancelar Cuno, glede reparacijskega plačevanja, je bila danes zavrnjena po zavezniških zastopnikih na London-skem sestanku.

Zavezniški izjavljajo, da jih hočejo Nemci na zakoten način potegniti za nos. Izgovori, da Nemčija ne more zmagati predpisane ji reparacijske odškodnine je navadna fraza, ki naj bi služila, da se z njo preprica unipke, da bi vrjeli hinavske-mu stokanju Nemcev. Tako se je izrazil Poincaru vpricho ministrskih predsednikov vseh glavnih zavezni-kov.

Nadalje priča tudi preteklost, da se je Nemčija še vedno zvijala, kardarkoli je dozorl termin za odplačila. S takimi izgovori je prišla v Spa, istotako meseca maja leta 1920. in lanskega decembra 1921., ko je morala plačati gotovi del svoje odškodnine.

Poincaru in ostali zavezniški zastopniki soglašajo, da se Nemčiji ne popusti niti za las pri reparacijski odškodnini. Znaniti, da bodo termine na kak način omilili, vendar v bistvu se stvar ne bo izpremenila nič.

CARIGRAD PRENEHA BITI KAPITOL TURČIJE.

Angora, 11. dec. — Kemalisti so zadnjo soboto definitivno sklenili, da se Carigrad opusti, kot glavno mesto Turčije. Turški kapitol bo odslej mesto Angora, ki je bolj v notranjosti dežele.

To so Turki naredili vsled tega, ker mesto Carigrad je kot kapitol z vladnim sedežem vedno izpostavljen morskemu napadu od strani zaveznikov. Angora je pa bolj v zaledju v Mali Aziji in je vsled tega varnejši kraj za vladni sedež v vseh slučajih. Carigrad bo stal v napreile še sedež turškega kalifa in mahomedanska prestolnica.

PLIN POVZROČIL EKSPLOZI- JO V GLEDALIŠČU.

Kansas City, Mo. — V tukajšem Doric Theatre je pozabil janitor zapreti plinovo cev v pritličju. Ko se je vrnil s gorečo smodko v pritličje, se je plin užgal in dogodila se je velika eksplozija. Škoda se ceni nad 75 tisoč dolarjev.

SAMI SEBI KORISTITE

Ako pošljete svoje božične pošiljate skozi Bančni Oddelek "Edinosti," ki Vam nudi za ta slučaj posebno nizke cene, ki jih je mogoče ponuditi odjemalcem. Denar dostavimo na najbližnjo pošto prejemnikov in sicer to izvrši "LJUDSKA PO SOJILNICA V LJUBLJANI" s katero imamo vrejene posebne zveze. Dostavljen je vrši hitro in točno. Poskusite enkrat in prepričani smo, da boste zatem vedno pošiljali svoje pošilja. e skozi naše podjetje. To pa zato, ker pri nas je hitra postrežba, točnost in najnižje kurzne cene, ki jih je mogoče dobiti na borzah.

VČERAJSNE CENE SO BILE:

Jugoslovanskim kronam:	Italijanskim liram:
500 — kron \$ 2.15	50 — Lir \$ 3.20
1,000 — kron \$ 3.95	100 — Lir \$ 5.85
5,000 — kron \$19.00	500 — Lir \$28.00
10,000 — kron \$37.00	1000 — Lir \$56.00

Pri večjih svotah, ki presegajo svoto dvajset tisoč kron, ali dva tisoč lir damo še posebni popust.

Za pošiljate v dolarjih glejte oglas na drugem mestu v tem listu.

EDINOST

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.
Izhaja trikrat na teden.

Edinost Publishing Company.

1849 W. 22nd Street,

Telephone: Canal 0098.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Three Times a Week by

EDINOST PUBLISHING CO., 1849 West 22nd Street, Chicago, Illinois.

Entered as second-class matter October 11, 1919, at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

Za večjo in močnejšo K. S. K. J.!

Naši verski nasprotniki prav radi špikejo katoličane, da smo nazadnjaki in zaspanci. Da smo katoličanje nazadnjaki zato, ker smo katoličanje, ta dokaz nam naši nasprotniki še vedno dolgujejo in ga tudi bodo, dokler te trditve ne preklejajo in ne spoznajo, kako globoko so se motili, ko so nas psovali z nazadnjaki.

Ne moremo pa tako krepko zavrniti naše nasprotnike, kadar nam zabelijo pod nos, da smo zaspanci. Ne rečem in ne mislim s tem vse ameriške slovenske katoličane, lahko pa in z dokazi podprem, da velika večina slovenskih katolikov v Ameriki je zaspala — spi spanje pravičnega — in ne agitira preprično za katoliške ideale. Pa če bi mi hotel kdo izpodbiti ta dokaz, mi bo ostal proti-dokaz prav tako dolžan, kakor nam dolgujejo dokaz naši verski nasprotniki, ko trdijo, da smo katoličani nazadnjaki zato, ker smo katoličanje.

Priznam, da biti odločen in izrazit katoličan v današnjih dneh, ko se celo peklo zaklinja proti krščanstvu in njeni Cerkvi ni brezpogumna stvar. Toda, tedaj, ko je sila, ko se bije ljuta bitka za obstoj, tedaj je treba rekrutov, svežih moči, da branijo to, za kar se bije boj. Zato je pa danes tisti katoličan, ko se postavi odločno v boj za krščanstvo proti njegovim sovražnikom velik junak v očeh vseh prevdarnih katoličanov.

Naši sovražniki mobilizirajo svojo vojsko že desetletja med našimi rojaki v tej naši novi domovini. Imajo svoje podporne jednote za katere neprestano rekrutirajo nove sile. V vsaki naselbini imajo svoj "rekrutirajo office." V spretnosti, jih je v resnici težko prekašati. Najprvo rekrutirajo novince v svojo Jednoto. Ko je v tej Jednoti nekaj časa, skrbi prav pridno enotno glasilo, da mu nalije novega protikrščanskega prepričanja v srce. Ko mu ta nekoliko omami dušo in srce, ga rekrutirajo v socialisti in njih cilj je dosežen. Tako naši nasprotniki dan za dnem delajo. In mi...?

Mi pa — smo spali in spimo! Kar javno izpovejmo brez sramu! Če mislimo to tajiti, varamo samega sebe, to se pa nam ne bo izplačalo! Sprejmemo ime zaspanci, ker ga resnično zaslužimo, če tudi ne vsi — a velika večina ga. Poprej, ko zamoremo naše sovražnike prijati za dokaz, se moremo požuriti, da si otresemo zaspanost iz svojih ram. Potem pa jih lahko primemo za jezik.

Na drugi strani pa lahko s korajžjo stopimo pred naše sovražnike in pred celi svet če potreba, in lahko vedno dokažemo vsem, da mi katoličanje nismo res nazadnjaki zato, ker smo katoličanje — ampak ravno obratno, veliki naprednjaki pred brezverci, ki so zavrgli svojega Boga in mu odpovedali zvestobo. Mi pa kot verni kristjani imamo še ta dragoceni biser svojih očetov in mater sv. vero in svojo narodnost, — smo naprednjaki, in ne nazadnjaki!

Nobenega Slovenca, katoličana naj ne bo nikdar in nikjer potreba biti sram zato, ker je katoličan. Ampak ravno nasprotno ponosen naj bo, da je ta biser obdržal v svojem srcu, mejtem, ko ga nekateri mečejo proč. Nikjer in pred nikomur naj ne bo Slovenca, katoličana sram, nositi na svojih prsih znak katoliškega ali cerkvenega znaka. Kdor se tega sramuje, je velik "slacker" bojazljivec. Kdor se ti posmehuje radi kaj takega, tisti ni vreden niti tvojega pomilovanja. Takega človeka, ki te hoče zbadati radi kaj takega ignoriraj — prezri! Od pristnih Amerikancev sploh kaj takega ne boš doživel. Kaj takega znaš doživeti le med kakimi propadlimi barabami, ki svoje pameti in jezika več kontrolirajo ne znajo.

Te dni se je otvorila pri največji SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE KAMPANJA ZA POMNOŽITEV ČLANSTVA. List Edinost, kot katoliški list, si ob tej priliki šteje v dolžnost dvigniti svoj valbilni glas mej vse svoje cenjene naročnike in čitatelje, da naj vsak in vsaka pristopi tekom te kampanje sam ali sama v KRANJSKO SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO, če ste pa sami že v tej Jednoti skušajte nagovoriti za pristop v Jednoto svojega prijatelja ali prijateljico. Če to naredimo, tekom tega časa, bo naša KATOLIŠKA PODPORNA JEDNOTA ne samo mogočna, ampak tudi mnogo večja od vsake nasprotne in mi pa katoliški Slovenci v Ameriki bomo oprali svoje ime, da nismo res zaspanci — ampak agilni in delavni za katoliško stvar in katoliške ideale.

Za vsako stvar, ki temelji na katoliških principih smo še vedno bili in tudi vedno bomo. Iz tega stališča smo tudi za večjo in močnejšo KRANJSKO SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO, ker umevamo, da večja katoliška Jednota pomenja večjo moč na naši skupni fronti, ki je, če se tudi tu pa tam malo razlikuje, nazadnje ena fronta — ena sama katoliška fronta! Zato kličemo vsem svojim čitateljem in naročnikom, vsi ki še niste člani te mogočne Kranjsko Slovensko Katoliške Jednote, vsi pod njeno okrilje! Čitatelji, ako v vaši naselbini ni še lokalnega društva od te Jednote skrbite, da si ga ustanovite prej, ko mogoče. Vsem še enkrat krepko naprej za večjo in močnejšo K. S. K. J.!

Rojaki katoliški Slovenci! Naša rešitev, naš napredek vse to leži edino v močnih katoliških društvih in Jednotah in v močnem katoliškem tisku. Zato agitirajmo, zato delujmo in naši cilji bodo doseženi! S tem napredkom se bo ojačila tudi armada katoliške Cerkve. Katoliška vera bo dobivala zopet močna tla med našimi sedaj zapuščenimi rojaki, zato bodo skrbela katoliška društva in katoliški tisk. Močnejša tla bo dobila tista vera o kateri piše Dr. Ruville: "Katoliška vera je človeške mu življenju taka podlaga, da ji ni para med vsemi verami na svetu v pravičnosti in njenih lepih naukah za življenje!"

Francoski senat je zavrgel s 156 proti 134 glasovi v spodnji hiši sprejeto vlogo za žensko volilno pravico.

Sovietska vlada je prosila zastopnike komisije za pomoč, naj Amerika nadaljuje v Georgiji in Armeniji svoje samaritansko delo, ter ji je obljubila vso svojo pomoč.

"EDINOST"

IZ SLOVENSKEH NASELBIN.

Canonsburg, Pa. — Cenjeni g. urednik: — Ker sem prepričan, da za razširjenje katoliške ideje vaših listov K. S. K. Jednota potrebuje in obratno vaši listi K. S. K. Jednote. Zato upam, da mi ne boste odrekli nekaj vrstic v Edinosti. Ker se je že precejšno število novih kandidatov upisalo v odrastli kakor tudi v mladinski oddelki, se tem potom naznanja vsem, ki vaš list Edinost čitajo v Canonsburgu in okolici, da naj pridejo v nedeljo popoldne ob eni uri, dne 17. decembra h rojaku Antonu Bevc. — Istočasno bo prišel tudi zdravnik, kjer se bo vršilo preiskovanje — zdravniških listin. Vsi kandidati bodo prosti pristopnine, in zdravniku se bo plačalo iz društvene blaginje.

Lepa prilika se ponuja vsakemu kakor nikdar še tako ne! Torej na nož!

Pozdrav!

I. Pelhan.

Chisholm, Minn. — Zima, katera je letos dolgo odlašala v Minnesoti, je prišla in prav resno nastopila. Vendar kot izgleda še ne bomo zmazali. Pa kako bi tudi, ko smo tako zaposleni. Slovenske žene se trudijo, kako bi bolj uspešne "bazar" v korist cerkvi priredile. Člani in članice društev spadajočih h K. S. K. I. se zopet trudijo, kako bi več članov in članic pridobile v sedanjih tehni in kot izgleda, bo treba tudi tekmo narediti za naše liste "Edinost", "Ave Maria" in G. P. S. I. da pa pri tolikem delu človek ne more zmazati je gotovo. Kot sem omenil "bazar" v korist cerkvi sv. Jožefa se bo vršil, dne 15. in 16. decembra v Karlovi dvorani. Bazar se obeta biti jako uspešen, ker je veliko zanimanja zanj. Nekateri sicer govorijo, kaj treba "bazarja" vendar vsakdo ve, da je ta "bazar" prirejen za to, ker so bili letošnjo jesen veliki stroški pri cerkvi. Cerkve je bila namreč prebarvana od zunaj in znotraj, tudi se je izvršilo več drugih popravkov.

Zato le delujmo, da bo bazar čim bolj uspešen. Slovenskim ženam pa za to vsa čast, ker se tako trudijo!

Poročevalec.

Forest City, Pa. — Nekateri časniki so že prinesli poročilo o smrti, ki je dohitela Rev. Fathra Pavel J. Dreva. Gotovo se bo o tem še kdo oglašil. Jaz sem se namenil samo na kratko opisati nekoliko o Fathru Drevo, ker prepričan sem, da niso še pozabljili med nami, in da spomin na njih bo živel, dokler bodo živeli tisti, ki so ga poznali. Dne 30. novembra popoldne sem prejel brzojavko, "da je Rev. Pavel J. Drev umrl, pogreb bo v soboto." Sporočil sem to žalostno novico, nekaterim njegovim in svojim prijateljem, ki smo se na to odločili, da smo šli na pogreb našega nekdanjega dušnega pastirja, Fathra Dreva. Pogreba so se udeležili sledeči: Jožef Kamin, Johana Kress, Frank Kotar in Matija Marinič.

Ko smo prišli do cerkve sv. Cirila in Metoda smo zagledali znak že odzunai. Na vratih, ko smo stopili notri so nas prvi pozdravili in sprejeli predstojnik Verv Rev. Fathra Snoj in so nas peljali na prostor, kjer je ležal na mrtvaškem odru Rev. Pavel J. Drev. Velika žalost nas je navdala, ko smo zagledali pred seboj duhovna, katerega smo poznali — a tu na mrtvaškem odru tako spremenjenega, da ga skoraj ni bilo poznati. Opravljeni so bili v franciškansko obleko s šolo na vratu in pod glavo en cegu ali opeko. Ležali so v lepi rakvi, toda je brez vseh vencev. Ob deveti uri so jih prenesli bratje franciškani pred oltar, kjer so bile dolge molitve in potem sv. maša z leviti, katero so opravili sami predstojnik Verv Rev. Fathra Snoj. Po maši Libera in nazadnje pridiga. Pridigali so zopet sami predstojnik. Fathra Golob so pa križ držali pri njih. Pridiga je bila jako ganljiva in pomenljiva. V lepih besedah so priporočili ranjake duhovnega sobrata vsem duhovnom sobratom, vsem Brooklyncanom, med katerimi je pokojni Fathra Drev deloval nad eno leto, zatem Forestičanom v molitve. Zatem se je pričel spoved na pokopališču presv. Trojice, kjer počivajo na jako lepem prostoru. Veliko ljudi je čakalo že na pokopališču, in rečem, da je bil vsak solzan, ko smo se ločili od blagega dušnega pastirja na pokopališču.

Zatem smo se poslovili še od Verv Rev. Fathra franciškanskega predstojnika v New Yorku, ki se

nam pri slovesu še enkrat priporočil rajnega Fathra Dreva v molitve in spomin in se izrazil, da bosta dva. Fathra Tomšič in Fathra Drev sprosila pri Bogu, da se bo tudi v slovenski Forestiški naselbini obrnilo na bolje.

Dragi faranje, kateri ste jih spoštovali, gotovo se spominiate, koliko so se pokojni Fathra Drev trudili za naše otroke in tudi nam odraslim v slovenski duši. Toda, kakor ponavadi, za plačilo so prejeli nehvaležnost tega sveta. Upam, da jih bomo ohranili vsi v trdnem spominu in se jih tudi pogostokrat spominjali v molitvah.

Oni so se udali v božjo voljo in zgodila se je. Težko nam bo, kadar se bomo spomnili na nje, ker gotovo jih je več, ko mislijo v svojem srcu, da če bi ne bili mogli rajni Rev. Pavel J. Drev prestatiti toliko žalosti in zaničevanja od nekaterih tukaj v Forest City, bi mogoče danes ne spavali še v hladnem grobu, ampak bi še krepko naprej delovali za narod v svoji najlepši dobi življenja 32. let starosti. Upajmo, da rajni Rev. Pavel J. Drev naš dobi bivši dušni pastir so že prejeli svoje plačilo za svoja dobra dela, ki so jih vršili za svoj slovenski narod v naši naselbini. Naj počivajo v miru, nam nikdar pozabljeni Rev. Pavel J. Drev, naj jim bo lahka tuj zemlja!

Jožef Kamin.

So. Chicago, Ill. — Zadnje nedelje 3. decembra so naš č. g. župnik Benvenut Winkler oznanil pri prvi sv. maši, da naj pride cerkveni in pomožni odbor in vsi, ki so kaj delovali za naš zadnji cerkveni fer v župnišče. To smo tudi storili vsi do zadnjega, ker vsi smo si mislili, to bo nekaj važnega, kar je pa bilo tudi res. Ko smo prišli vsi skupaj, nam začnejo g. župnik govoriti takole: Dragi mi zbrani cerkveni in pomožni odborniki in drugi: — "Hvala za vaš trud in žrtvovanje v teh zadnjih 6 mese. kar sem med vami. Pripoznam, da so tukaj v So. Chiški naselbini ljudje, ki hočejo ohraniti, kar jim je najbolj ljubo in to je cerkev sv. Jurija. Sv. Jurij je prišel že tako daleč, da je nam hotel stopiti s svojega konja. Toda, rojaki so zavzeti stopili tekom teh mesecev skupaj in so viteza sv. Jurija posadili krepko nazaj na njegovega konja, ga pripeljali zopet na pravo pot, da naša naselbina sv. Jurija sedaj jadra krepko naprej po poti napredka. Vse to nam potrjuje minolega pol leta."

Tako so nas nagovorili č. g. župnik in nato so nas popeljali v jedilno sobo, kjer je čakala nas bogato obložena miza z vsakovrstnimi jedili. To je bila nekaka posebna zabavna prireditev za delujoče cerkve in pomožne odbornike in druge, ki so delali za napredek cerkvenega fera.

Mei seboj smo se potem še marsikaj pogovorili o bodočih načrtih za našo faro. Da bo naša naselbina izborna napredovala pod vzornim in modrim gospodarstvom našega navdušenega č. g. župnika ni nobenega dvoma. Če pogledamo samo vspehe zadnjih kratkih 6 mesecev, moramo priznati, da so to veliki vspehi za tako kratek čas. Napredovali bomo pa še bolj, ako bomo združeni v tem delovanju z našim neumorno delujočim g. župnikom.

Za korist cerkve sv. Jurija

Cerkveni odbor.

San Francisco, Calif. — Po dolgem času se hočem zopet oglašiti v vašem cenjenem listu. Ker nima nobeden toliko poguma, da bi prišel za pero in kaj napisal za javnost iz naše naselbine. Če se bo pa ta dopis malo preveč nategnil prosim g. urednika da mi oprost, saj se ne oglašam tako pogosto. To pot imam veliko novega za povedati.

Najprvo naj naznam, veselo novico, da so se naš preliubljeni župnik preč, g. Fathra F. Turk srečno in zdravo vrnili med nas svoje rojake, ker smo jih že prav težko pričakovali vsi brez razlike, stari in mladi. Vedno smo eden drugega izpraševali, kdaj se vrnejo g. župnik. Vsi veseli smo vzkliknili, vendar enkrat, ko smo jih zagledali zopet dne 26. novembra pred oltarjem v cerkvi. Vsi smo se jih razveselili. Oh, hvala Bogu, da jih zopet imamo v naši sredi. Dosti zanimivega so nam povedali o stari domovini, najraje bi jih poslušali noč in dan, saj se še vsak izmed nas, ki smo prišli iz starega kraja spominja na svojo ljubljeno domovino, zato, kdo rad kaj ne sliši o svoji domovini.

Mej časom, ko so bili g. župnik na obisku v domovini, so jih nadomestovali hrvaški župnik Rev. F. Pozina, ki so se pa nahajali sedaj v bolnišnici. Č. g. Fathra Pozina želimo hitro povrat ljubega zdravlja, ker so se zelo trudili za naš dušni blagor ob času odsotnosti našega č. g. župnika. Bog jim dai še dolgo let življenja!

Obžalujem za vse, tiste rojake Slovence, ki živite daleč stran od slovenskega duhovna ali od katoliške cerkve: smilite se mi. Človek kaj hitro svojo vero izgubi, ako dalje časa ne sliši Božje besede. Zato pa iz srca priporočam vsem takim, naročite se na katoliške liste, ker le katoliški listi vero branijo in zanašajo Božjo besedo tudi v take kraje, kjer ni na razpolago slovenski duhovnik. Od več strani čitam, da bi cenjeni čitatelji lista Edinosti radi da bi list postal dnevnik. Tudi jaz se z vsemi temi strinjam. Če imamo katoliški Slovenci v Ameriki denar celo za take breznajne cunje, kakor je Glas Naroda in protiverska Prosveta, ga bomo ja imeli tudi za svoj lastni katoliški dnevnik.

Cenjenei naročniki združimo se, in pričnimo agitirati za katoliški dnevnik na vso moč, dokler ga ne dobimo. Stavimo za naš list Edinost nekaj in to naj bo to, da bomo poslali za novo-letno voščilo vsak izmed nas enega novega naročnika za list Edinost. Izdajatelj lista pa bodo potem gotovo poskrbeli, da bomo katoliški Slovenci dobili svoj lastni katoliški dnevnik.

Pozdrav od obale pacifiškega morja vsem naročnikom in čitateljem, kakor tudi uredništvu tega lista.

Mrs. A. Markovich.

UTRINKI.

Resnica in rože imajo trnje na sebi.

Najboljše črevlje, čestokrat človeka žulijo.

Globoke reke se premikajo na tih, plitvi potoki in studenčki pa žuborijo.

Angleške sile, bodo veliko lažje dobile kontrolo nad Dardanelskimi ožinami kakor pa nad goljufi in sleparji na Angleškem.

Od časa do časa preide svet dan, ne da bi vedel, kaj si Pe-Terček misli o njem.

Ženske so s črevlji že dosti pretrpele; vendar jih ni še izučilo, da bi si pri kupovanju kupile dovolj velike.

ZA BOŽIČNE PRAZNIKE

je prav gotovo, da se boste spomnili na svoje domače v stari domovini. Slaba letina in slabe razmere doma potiska v stiske naše čomače v domovini. Marsikatter izmed čitateljev bo poslal svojim domačim domov, kak dar. Vse te opozarjam, da naj se pri pošiljanju denarja spomnijo na naše podjetje, na BANČNI ODDLEK "EDINOSTI", ki pošilja denar v staro domovino PO NAJNIZJH DNEVNIH CENAH IN NUDI POŠILJATELJEM NAJTOČNEJŠO POSTREŽBO.

Pošiljateljem se najtočnejše priporoča:

BANČNI ODDLEK EDINOSTI

1849 W. 22nd Street

Chicago, Ill.

V NEDELJO POPOLDNE.

3. adv. — Jan Krst. pričuje o Jezusu. Jan. 1.
17. Nedelja — Lazar škof.
18. Ponedeljek — Marijino Prič.
19. Torek — Nemezi, muč.
20. Sreda — Kristjan, škof.
21. Četrtek — Tomž, apost.
22. Petek — Zeno, muč.
23. Sobota — Viktorija, dev. in

PEKEL. — TRPLJENJE BREZ KONCA.

Vera nas uči, da je pekeli: to je kraj, ki je pripravljen za te, ki so umrli v nespokojenosti, v grehu.

Zastoni bi bilo poskušati opisati trpljenje v peklu, zato nimamo besed, trpljenja si niti predstavljati ne moremo. Trpljenje ene same ure v peklu je hujše, ko vse trpljenje tisočih let na zemlji.

Kazen za zavržene je za vse ena in ista, kolikor se tiče narave, bivanja trpljenja. Ni pa ena in ista za vse, kar se tiče glede velikosti. Vsak bo trpel v sorazmerni svojih grehov. Narava kazni bo odgovarjala naravi grehov. "Kolikor se je povzdiguvala in razkošna bila, toliko ji dajate muke in žalosti" (Sk. Raj. 18. 7). Kar se tiče zavrženec samih, obdržali bodo svoje naravne zmožnosti, spomin, razum, voljo; po vstajenju od mrtvih imeli bodo vse svoje čute, vse svoje ude; imeli jih bodo pa le za to, da bodo zadostili za vse, kar so s temi udi in čuti grešili.

Telo in čute bo trpinčil grozen ogenj.

Že sama misel na to trpljenje je grozna, je strašna. Kar pa to strahoto še toliko bolj povzdiguje, je, da bo to trpljenje večno trpelo, da ne bo imelo nikakega konca. In o nobeni stvari sv. Pismo tako določno ne govori kakor o večnosti trpljenja v peklu: "Poberite se izpred mene, vi prokleti v večni ogenj... In ti pojdejo v večno trpljenje; pravičniki pa v večno življenje" (Mat. 25. 41, 46). "Bolje ti okrnjenemu iti v življenje, kakor dve roki imeti, pa iti v peklo, v neugasljivi ogenj; kjer njih črv ne umrje in ogenj ne ugasne" (Mark. 9. 42). Ta nauk, da bo trpljenje večno trpelo, odgovarja popolnoma božji pravičnosti. Greh, neskončno razžaljenje Božje, zahteva, neskončno 'zadoščenje, neskončno kazen. Grešnik, ki stori smrten greh, vrže od sebe Boga za u-

TO IN ONO.

V Jugoslaviji je te dni bila izdana vladna naredba, da od 1. januarja 1923. naprej se morajo vsa knjigovodstva in računi voditi edino le v dinarjih. Torej kruna če preneha. Zatem se bo poslovlj iz Jugoslavije enkrat še dinar, in Jugoslavlani bodo veselili prepevali: "Lepa naša domovina — nima kruha nima vina — nima novaca!"

Operatorji premogorov so baje sklenili, da bodo zahtevali distriktno pogačanje med premogari na medzni konferenci, ki se prične v kratkem po novem letu. To se pravi, da operatorji hočejo na vsak način 1. aprila novo premogarsko stavko. Na eni strani hočejo izmogožiti uboge trpine premogarje, na drugi strani pa publiko, da bodo prihodnjo zimo zopet dražje premog prodajali. Taki gentlemani so premogarski kapitalisti!

Francoski tiger Clemenceau se poslavlja od Amerike predno odide nazaj v njegovo tako cher Francijo. Po Ameriki je aretirani iz zgolj vzroka, da bi Ameriko zopet navezal na Francijo. Ko se je poslovlj v Washingtonu, se je izjavil pred enim štabnim ameriškim častnikom: "Na svidenje, dokler se ne srečamo zopet v Franciji. Srečali se bomo gotovo, kdaj, tega seveda ne vem!"

Taki le pozdravi nekaj pomenijo. Stari tiger misli s tem na vojno, ki jo pričakuje. Tiger je v službi svetovnega posebej pa še francoskega kapitalizma. Kapitalizem išče novih potov za svojo dobičkaželjno malho, ker jih pravičnim in mirnim potom ne more najti, jih išče potom vojsk. Tiger Clemenceau pa jim dela pot do pozorišča. Tak misijonar je Clemenceau! Za take misijonarje se naj

bogo stvar, on hoče biti Božji sovražnik na veke vsled greha. Če umrje v tem stanu, ostane tam, ker čas za spokojenje je minul.

Kako strašno, dragi moji, priti v peklo! Nesreča, ki se ne da nikoli več popraviti! Spominjajmo se vedno, da je edino le smrtni greh, ki pelje tja. Zato se pa ogibajmo greha, ker je edino zlo, katerega se moramo bati.

APOLOGETIKA.

30. — Prosta volja — nemogoča.

Ugovor. — Neizpodbitno resničen je zakon o vzrokih, ki pravi: Vse, kar se zgodi, mora imeti svoj vzrok. Toraj mora imeti tudi človekovo hotenje, vzrok. Iz tega pa sledi, da volja ni prosta.

Odgovor. — Čudno, da se nasprotniki sklicujejo na zakon o vzrokih, ko ta je prosto voljo. V tem slučaju jim je zakon o vzrokih všeč, jim ugaia. Če pa hočemo eksistenco Boga, bivanje Božje s tem zakonom dokazati, pa tega zakona nočejo priznavati.

40. — Neumrjčnost duše.

Ugovor. — Kar je mrtvo, je mrtvo.

Odgovor. — Kar je živo, je živo. Oba imava prav. Telo je mrtvo, duša pa je živa.

11. — Kar je mrtvo, je mrtvo; drugega življenja, pa ni.

Odgovor. — Ta trditev je ravno tako morda, kakor če bi jaz rekel: Rdeče je rdeče, druge barve pa sploh ni. Če tudi je telo mrtvo, sledi li iz tega, da ni za dušo nikakega drugega življenja?

111. — Jaz pa le ostanem pri svoji trditvi: Kar je mrtvo, je mrtvo, in s tem konec besedi!

Odgovor. — Prijatelj povej mi, kaj pa je smrt? Smrt je razveza razdružitev živečega bitja v posamezne dele. Duša pa kot duha nima nikakih posameznih delov; toraj sama v sebi ne more umreti.

IV. — S smrtjo je vsega konec!

Odgovor. — To bi seveda marsikdo rad imel, ne bilo bi se mu treba bati ne sodnika ne sodbe.

V. — Več kot mrtev človek ne more biti.

Odgovor. — O pač! Človek je lahko tudi pogubljen. Dvomi o večnosti ne prihajajo iz zdravega razuma, ampak iz pokvarjenega srca.

Amerika lepo zahvali. Čim manj jih bo stopilo na njeno zemljo, tem bolj bo zanj!

V Lausanne v Švici so te dni zelo važne stvari. Najbolj zanimivo je poslušati Ruse in zavezničke, ki debatirajo za Dardanele in Bospor. Rusija se zaveda svoje moči, a zaveznički svoje. Obem se gre za ekonomsko načrte, ki so se jih naredili. Dardanele morejo biti moje. Rusija pa pravi, proste morajo biti, toda le tvojemu mogočnemu morskemu levu morajo biti zaprte, da ne bo mogel v Črno morjo po naše ovce. Prvikrat v življenju sta si postavili delavska država in zaščitnica kapitalizma ena proti drugi. In kakor razvidno kapitalizem se tres pred Rusijo.

Glas Naroda je v zadnji četrtkovi številki delal javno izpoved, da je bil tudi on tako neumen, da je vrtil klativitezu Kristanu in da je z vso svojo bazarsko reklamo nasel njegovim sladkim besedam. Glas Naroda je zopet skočil na stran drugega prepričanja. Zakaj je to naredil naj bo nam dovoljeno povedati. Zato, ker zdaj je velika večina našega ljudstva proti Kristanu in Lawndalskim koritarjem. Torej išče zaslombe pri večini. Takrat pa, ko je imel Kristan večino, je iskal za slombe, na njegovi strani in mu pel slavo. Tak netopir je Glas Naroda in njegov zapiti urednik Trčeni. Tak list, ki spreminja tako pogostokrat svojo politično barvo že ne zasluži, da bi ga čitali pošteni Slovenci!

Ženske se počutijo samo tedaj srečne, kadar s svojimi prijateljicami diskurirajo o slabostih svojih mož.

Fr. Pengov.

KRAGULJ.

Tiho je bilo vso zimo v gozdni grapi, na Marinovih šanclah, pol ure peš od Save, do katere vodijo travniške stezice in pota sredi obdelane polja. Le tu in tam si slišal, kako je zakrokala vrana, ali se oglašil veliki srakopar; tudi cvrčanje žičkov, glasen smeh črne žolne, krohot so je, mnogoglasno ščebljanje seničje družine ali zimska pesnica stržka je prekinila časih gozdno tišino.

Ko pa se je nagibal svečan proti koncu in je sijalo solnce topleje in dalje časa; ko so se poigravale opoldne zimske mušice v zraku; ko so se ozaljšali leskovi grmi v gorkih legah z zlatimi uhan in so mahale jelše z rdečimi zabrniki; tedaj je pozvonila sinica vprvo tako, zaželeni spomladi.

Res je sneg pometal še večkrat nad lomom, poteček je napravljaj še vsako noč leden okvir, a vendar je bilo začaranje odkleto. Pogostejše se je oglašal palček, radostnejše so žgoleli čički, prvi ščinkovci in prvi strnad je poskušal svoj napev in dalj poguma svojim tovarišem; v borovju in smrečju so jeli prepevati meniškečki (vrsta sinic) in kraljički, v hrastovju gorščnik (modra sinica) v gostem vrbovju trsna sinica, iz vsake luže in kotanje se je oglašalo mrmranje hrčenic, urhov in zelenih žab, povsod po lesovju pa so tleskale zaljubljenice opice naših šum — verice.

Vedno bolj pisano in glasno je bilo življenje v grapi. Robovi studenčaka so zamodreli od goste trume spominčice, užgalo se je nebroj lučic rumene kalužnice, borovec in smreka sta osvežila svoje mladike, v kronah trepetlik je kar kipeló skratno-rdečih mačic, vrbe pa so zamenjavale svoje srebrne mantile z zlatim brokatom. Drozgi in ponižne pinože (gorski ščinkovci), ki so se vračali proti severu, so napolnjevali grapo z glasnim klepetanjem, oglašali se je glob grivar, tam zopet eden in še eden, se dvigali nad vrhove in zbujali gozd z glasnim klopotom svojih kril, tako da sta se prestrašile vetrnice in lopatica ob potoku in žagnili jesensko listje z belim in rumenim cvetjem ter zelenim listjem.

Ne trpite vsled
Rvmatizma,
živčnega trganja,
bolečin v prsih,
otrplih mišic

Vdrgnite

PAIN-EXPPELLER

na bolečo površino, da
boste začutili žarčnje, in
udobna, pomirljiva omoč
bo sledila. Pristni Pain-
Expeller nosi SIBRO

IZPLAČILA

v ameriških dolarjih še vedno izvršujemo v zasedenem ozemlju v Italiji, Nemški Avstriji in drugod.

V Jugoslaviji je začasno nemogoče lokalnim bankam izplačevati ameriške dolarje, ker to sedaj izvrši edino Narodna Banka v Beogradu. Vendar pa potnikom, ki rabijo dolarje za na pot preskrbimo dolarje.

Dolarje čeka pa še vedno lahko izdajamo in iste vnovčijo v stari domovini po dnevnem kurzu v jugoslovanske krone.

Za dolarse pošiljate računamo sledeče pristojbine: do \$15.00 po 50 centov, — od \$15.00 do \$30.00, po 75 centov, — od \$30.00 do \$50.00 po \$1.00, za izplačila ki presegaio \$50.00 računamo 1 cent in pol od dolarja, ali po \$1.50 od sto dolarjev. H tem pristojbinam je še pridati za vsako posamezno pošiljatev 15 centov za poštnino.

Pošiljatev naslavlajte na:
BANČNI ODDELEK EDINOSTI
1849 West 22nd Street,
CHICAGO, ILL.

Kier pa je življenje in ljubezen, tam je tudi pobjo in smrt. Ob robu gozda stoji mogočen hrast s širokimi, krivenciastimi vejami. Tam je sedeval pogosto ob jasnih dneh ptič, čigar ostru kremplji so objemali vejo tik ob deblu. Visoko pokonci vzravnal je obračal glavo zdaj na desno zdaj na levo, vse so hotele videti njegove rumene morilne oči. V grmovju je smukala srna robidno listje, za njo se ni brigal. A tista rdeča stvarca, ki prihaja v dolgih, boječih skokih preko seči, to je pa že nekaj zanj. Kot svinčena krogla pade z veje na tla, friota hlastno naprej, zavija spretno okrog brez, se dvigne nad visoko robidovje in se spusti kot strelica na veverico. Z eno nogo jo použije pod starim borovcem. Sicer sviri šoja pred njim, zabavljaio namoč kosi in drozgi v strahu, taščice in siničice telefonirajo obisk gozdnega roparja — a vse to ne pomaga kaj prida. Mladi fazan, ki brska po mravljišču, je lahke plen; srako si poišče iz zraka, raco z barijara, sloko od tal, ščinkovca izmed vejelja.

Časih ima tudi malce smole. Pravkar je bil zavrt vrat jerebici, ki jo nese v goščavo. Zdaj ga pa opazi vrana in pet minut pozneje jih vihra dvajset za njim. Kragulj pobira urno pete, a jerebice ne izpusti. Na travniku si mora odpočiti. Z groznim vriščom se zaganjajo vrane vanj. Še enkrat odleti s plenom v krempljih, a predno doseže gozd, je

ROJAKOM SLOVENCEM IN BRATOM HRVATOM

naznanjam, da sem otvoril svojo lastno gostilno mehkih pijač. Vsem, iameim, da bodo pri meni dobili vedno dobro postrežbo in najboljšo vsakovrstne pijačee. Za obilen obisk se vsem najtopleje priporočam!

Rojaki ne pozabite na geslo:
SVOJI K SVOJIM!

I. M. IVANŠEK.

Soft Drink Parlor.
1801 W. 21st, Place Chicago, Ill.

BOŽIČ SE BLIŽA.

Kakor druga leta bode gotovo tudi letos poslali svojcem primerno denarno darilo za božič.

Naša banka pošilja denar v stari kraj hitro, zanesljivo in po nizki ceni. Poleg tega je letos storila še posebne oodredbe, da bodo njene božične denarne pošiljatev točno dostavljene.

Prejemniki dobe denar na svoji domači pošti brez vsakega odbitka.

Ako pa ste namenjeni potovati za božič v stari kraj, tedaj se poslužite naše banke, ako hočete biti točno postreženi.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na

SLOVENSKO BANKO

ZAKRAJSEK & CESAREK
70 — 9th Ave., New York, N. Y

dobil že toliko nemilih sunkov, da mora izpustiti jerebico. Daleč v gozd ga še spremlja črna fašistovska oriuna in dolgo mora čakati v gosti kroni smreke, preden se je znebi. Ko prileti po stranpoticah zopet na mesto, kjer je bil izpustil jerebico, ne najde ničesar več, privoščile so si jo bile vrane same. Treba je poiskati novega plena; kmalu zaloti grivarja (goloba), ki si ga sname kar naravnost iz zračne višave.

A drugi dan se kragulj krvavo zmaščuje nad vranami. Pravkar se je usedla ena izmed sivk na hrastovo vejo ob robu gozda in kraka na vso moč. Od zadaj prileti kragulj in ji zasadi kremplje v hrbet. Vsa izsebe kriči reva in poskuša sekati proti njemu, toda ropar jo urno porgrabi za tilnik in ji upihne življenje. (Dalje prihodnjič.)

Pot v peklo je tlakovana z vojnim orožjem.

Na svetu je dvoje vrst podjetnikov, eni čakajo na prosperiteto, da se vrne; drugi pa hite za njo in jo potoma love.

SLOV. KAT.

PEVSKO

DRUŠTVO

"LIRA"

Slov. kat. pevsko društvo "Lira", Cleveland, Ohio. — Predsednik: Anton Grdina, 1053 E. 62nd St. — Pevovodja in podpredsednik: Matej Holmar, 6211 Glass ave. — Tajnik: Ig. Zupancič, 6708 Edna avenue. — Blagajnik: Frank Matjasič, 6526 Schaifer ave. — Kolektor Ant. Smolčić, 6411 Varian ave.

Pevske vaje so v torek, četrtek in soboto ob pol 8 uri zvečer.

Seje vsak prvi torek v mesecu v stari šoli sv. Vida.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA

št. 18. S. D. Z., CLEVELAND, O.

V društvo se sprejemajo člani od 16 do 55 leta starosti. Zavarujete se lahko za: \$150, \$300, \$500, \$1000, \$1500 in \$2000, smrtnine. Za bolniško podporo pa se lahko zavarujete za \$7 ali pa \$14 na teden. V društvo lahko vpišete tudi otroke od 1 do 16 leta starosti. Za nadaljna pojasnila se obrnite na društveni odbor.

Društvo zboraue vsako 3 nedeljo v Knausovi dvorani ob 1. uri popoldne.

Predsednik Rudolf Cerkvenik, 1115 Norwood Rd.; podpredsednik Josef Zakrajšek, tajnik John Vidervol, 1153 E. 61st St.; zapisnikar Jos. Zaveršek ml., blagajnik A. Basca, nadzorniki Anton Vidervol, Ant. Strniša in Josef Zakrajšek st. Dr. zdravnik Dr. J. M. Seliškar. Zastavonoša Ferd. Misič, Redar John Peterlin.

DRUŠTVO SV. VIDA ŠT. 25., K. S. K. J. V CLEVELANDU, OHIO.

V društvo se sprejemajo člani od 16 do 50. leta starosti. Vi se lahko zavarujete za \$250, \$500 in \$1000 smrtnine. Društvo plačuje \$7 na teden bolniške podpore. V mladinski oddetek se sprejemajo otroci od 1.—16. leta starosti. Dr. zboraue vsako 1 nedeljo v mescu v Knausovi dvorani. Asessment se plačuje samo na seji, od 10 ure dopoldne do 4. ure popoldne. Vsa nadaljna pojasnila dobite lahko vsaki čas pri društvenih uradnikih.

Predsednik John Vidervol, 1153 East 61st Street.

Podpredsednik Joseph Žulič. Tajnik Ant. Fortuna, 1176 E. 61st St. Blagajnik John Melle.

Zastopnik Joseph Rus, 6519 Bonna ave. Nadzorniki John Žulič, Anton Strniša in Joseph Ponikvar. — Zastavonoša Ant. Drečnik. Dr. zdravnik Dr. J. M. Seliškar.

"ŽELEZNA PRALNA PEČ"

TA PEČ JE zelo pripravna za perilo. Na to peč se lahko postavi pralni kotel, v katerem v kratkem času zavre voda in se perilo skuha. To peč lahko postavite v klet ali kamor Vam bolj prija, kjer že imate bolj ugoden prostor za pranje. Po zimi pa to peč lahko porabite za greti Vaše sobe, ker hitrejšje Vam segreje hišo, kot katerakoli druga peč. V njej lahko kurite s premogom ali drvami. Poleti jo lahko rabite za kuhanje, namesto, da bi kurili v velikih pečeh, kuhate na tej ki potrebuie le malo kuriva.

Naročite si jo takoj in pišite na zóoljni naslov kar v Vašem domačem slovenskem jeziku in priložite \$10.00 Obratno boste prejeli peč, od katere boste plačali sami ekspresne stroške.

BENJ. EICHHOLZER,
TRGOVINA RAZNE ŽELEZNINE IN POHIŠTVA

527 Main Street

Forest City, Pa.

J. KOSMACH.

1804 W. 22nd Str., Chicago, Ill.
Rojakom se priporočam pri nakupu raznih

BARV, VARNIŠEV, ŽELEZJA, KLJUČAVNIC IN STEKLA.

Prevzamam barvanje hiš zunaj in znotraj, pokladam stenski papir. Najboljše delo, najnižje cene.

Rojaki obrnite se vslelej na svojega rojaka!

John Gornik

SLOVENSKI TRGOVEC IN KROJAČ

6217 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO

se priporoča za nakup, MOŠKE IN DEŠKE OPRAVE.

Izdeluje MOŠKE OBLEKE po naročilu točno in ceno.

ZADNJA PRAVDA.

ROMAN

Spisal češki J. S. Baar.
Poslovenil Vojteh Hybašek.

"Kdo pa je?" je prihitela Manca vprašaje v vežo. Ustrašila se je, ker ni bila zapahnila, sama, brez luči.

"Kaj že spiš?"

"Za božjo voljo, ali si ti?" je spoznala moža in prijetna gorkota se ji je razlila po srcu. Takoj je ukresala ogenj, vtaknila novo smolnico v železni svečnik in se ljubko in veselo smehljala, kakor bi ne bila ona sama.

"Saj imam sam pamet," je razlagal Martin, "kar je bilo, mora nehati. Z gostilno je konec. Poprej je tu sedel tvoj rajni oče in pletel koše, ostrgaval protje, vezal cepce, delal toporišča in ročaj za zalogo. Jaz sem lahko hodil okrog. Brez skrbi sem se mogel zanesti nanj; sedaj je pa drugače."

"Bog bodi zahvaljen, da to priznavaš vsaj po njegovi smrti. Vem, da porečeš, ko jaz zatisnem oči: 'Škoda Mance, ta je imela roke za delo, ta mi je prihranila denarja in jaz ji za vse to nisem dal ničesar, še karal sem jo.' Hotela je tudi reči: 'Včasih sem jo celo nabil,' — toda ni rekla. Žalost jo je premagala, dvignila je predpasnik k očem in bruhnila v jok, tako silen, da Martin ni mogel odtrgati oči od nje. Svoj živ dan ni videl Mance jokati. Celo danes nad grobom svojih starišev je samo tako na suho tarnala in ni mogla privabiti niti ene solzice iz oči, tako da je bila že sama nase jezna. A sedaj jo je bil jok premagal in vdajala se mu je z neko slastjo, ki je že davno ni občutila. V solzah se ji je tajala vsa njena robotost, glas se ji je tresel in prihajal sladak, besede mehke. Resnično, globoko čustvo velike bolesti je govorilo iz nje, ko je bridko tožila, da Martin ne priznava in ne ceni dovolj njenega trdega dela in truda. — Martin je molčal ko grob in poslušal nem njene tožbe.

"Manca ima prav," mu je rekla v tem trenutku vest, "polovico prepišem nanjo."

"Mirna bodi, Manca, in ne joči," je rekel naglas in prisedel k svoji ženi: "vse se bo lepo uredilo, boš videla!"

In Manca je videla. Martin je bil mož-beseda. Pozabil je na vse grožnje, katere je govoril v jezi, in je dal vpisati Manco za solastnico cele "polovice," kakor mu je velevala pravičnost. Zgodilo se je to tiho, brez hrupa, ker niso šli v tej zadevi k Hausnerjevem, ko je bil "uradni dan," ampak naravnost v mesto k notarju.

Po pepelnici se je začel post. To je že svečan in pomlad je že čutili v zraku. Ima sicer še daleč v deželo, toda bliža se že. Škrjančki nesmejo poskušajo, če jim niso pozimi popolnoma zamrznila grla, solnce vedno bolj greje, dan se daljša. Dokler je še čas za to, je treba misliti na dušo; saj pozneje ni več mogoče, ko se telo vpreže v delo! V cerkvi molijo vsak petek križev pot, ob nedeljah so postne pridige, zvečer se moli po vsem Klenči žalostni del rožnega venca. Pesem, harmonika in ples so umolknil, in če kje pojejo, pojejo le resne pesmi, zato več berejo, zlasti nove koledarje, in pripovedujejo. Prvi gredo v deželi k spovedi možje. Župnik je že oznanil pri jutranjem opravilu, naj pridejo iz Klenči takoj v ponedeljek zjutraj. Velika zadrega se je lotila Porazilovih bratov. Spraviti se? Ni misliti! Manca je razžalila Dodlo, in kakor je že, Manca gotovo ne bo prosila odpuščanja. Adam je Martina psoval, a dokler se njegova žena ne poniža, ne more seveda popustiti Adam — to je eno. Kako pa naj gredo s sovraštvom v srcu k mizi Gospodovi? Martin in Adam imata in tudi poznata svetopisemske zgodbe. Seveda je napak, da ne živita po njih. Obema so kakor nalašč vedno v mislih besede Kristusove: "Odpuščajte in odpuščeno vam bo." "Vsak, ki se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe." "Če tedaj prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi: pusti ondi svoj dar pred oltarjem in pojdi poprej in se spravi s svojim bratom in potem pridi in daruj svoj dar."

"Kako mi more biti odpuščeno, ako sam ne odpustim?" premišljuje brata. Kaj pa, če bi ne šla z drugimi vred k spovedi? Da bi ne šla? S prstom bi kazali za njima. . . Njuno dušno ravnotežje je porušeno, duševni mir ogrožen, vest vznemirjena, notranji boji, neznosni. Koliko noči že ne spita in ne vesta, kaj bi počela!

"In vsega tega je Adam kriv," dolži Martin brata, pozabivši na vse, kar se je zgodilo še prej.

"To mi je Manca skuhala," toži Adam in nov val jeze poplavlja njegovo dušo.

Takoj za moškimi so na vrsti žene. Tudi njihov dan je že oznanjen.

Prepričajte se!

Da mi resnično izdelujemo najkrasnejše ženitovanjske slike.

Da imamo na razpolago za slikanje najlepše pozicije. Da izdelujemo vsa dela točno in po najzmernejših cenah.

Vsem se priporočam.

Němceek

FOTOGRAFIST

1439 W. 18th St., cor. Albert, Chicago, Ill.

Phone: Canal 2534.

Manca in Dodla gresta; vsaka stoji pri drugi spovednici in se trese strahu, da ji duhovnik ne bo dal odveze. Niti pogledata se ne, vračata se domov in neseta morda še večje sovraštvo v svojih srcih. In tako je za izpodkopuje in uničuje v njih dušah pravni temelj preprostega človeka in njegovo globoko pobožnost, vodi jih v hinavščino, kviri in kakor rja razjeda nekdanje čisto in mirno naravo. . . In nikjer ni konca! Zli ogenj gori v dušah, raste, višje in višje švigajo plameni, niti Martin niti Adam ne mislita več na to, da bi ga gasila, ampak dragevolje mu odpirata duši svoje duše, da more zajeti doslej še nedotaknjene dele.

Zima ugaša bolj in bolj. Gozdi so že očrneli, nebo se je zjasnilo, veter se je obrnil in piha že več dni od Donave. Južno vreme je. Sneg je mehak kakor maslo, pod snegom in ledom prodira potoček, izpodjeda zamete, teče po tiru na cestah v jarke na ledine in travnike. Z lopatami in rovnico prihajajo gospodarji, da odkopljeno pomladnim vodom neškodljive odtoke in pogledajo, kako je žito prezimilo. . .

"Kaj bo z našim studencem?" je pripomnila Dodlička Adamu.

Takoj, ko se je solnce prikazalo, je mislila na vrtec. Bilo ji je že dolgčas v sobi in veselila se je, da bo že mogla prekopati grede, jih lepo ogrebsti, posejati repico in zasaditi cvetlice.

Adam se je popraskal za ušesom. Studenec na vrtu, travnik v gozdu in ribnik v Dobri — to imajo Porazilovi še vedno skupaj. Radi travnika sta se zmenila brata takoj, ko ni mogel Adam dohajati Martina pri delu. Uživala ga bodeta izmenoma čelga, eno leto Spodnji, drugo Zgornji. Tudi ribe iz ribnika bo to leto dobil Martin, ki bo tudi stelo v njem kosil; potem bo ribnik tri leta Adamov. Toda kaj z vodnjakom? Štal je na Adamovi polovici, na dvorišču, ki ga je Adam lepo uredil Dodlički na ljubo; kamenje je pobral, vodnjak ograbil in naredil vrtec. Doslej so hodili in hodijo Spodnji brez ovire po vodo. Včasih pozabijo zapreti vrata pri vrtcu; vanj pridejo kure — slabe vrtnarice — ali celo prešič — najslabši vrtnar, zaide sem in pomaga Dodli grabiti in riti. Radi ljubega miru so Zgornji doslej molčali, toda sedaj ne bodo več. Vodnjak je njihov, stoji na njihovem, rajni oče jim ga je dal in niti z besedico ga ni omenil v pogodbi. Dokler je nosila vodo stara Gašperica, je vselej lepo obesila vrata za seboj na kljuko. A Manca je divjak, taka, da se ji vedno mudi; pograbi vedra, obesi jih na prečnico, vrže na rame, steče in se kaj malo briga, kdo bo zanjo zapiral.

Dodlička jo je enkrat zlepa prosila, naj zapira za seboj. Toda Manca se ji je rogala v obraz: "Če hočem; kdo pa ima čas za take reči! Hotela si imeti vrtec, pa stoj tam in zapiraj sama!" je vpila, da se je slišalo po vsem Klenči. Gašperica je mrtva, Manca bo sedaj vedno nosila vodo sama in zapirala gotovo ne bo, nalašč ne bo, samo da bo jezila svakinjo. Saj že celo zimo ni ne enkrat zaprla. Pa pozimi četudi ne zapira, drugače pa bo sedaj spomladi.

"Kaj boš storil?" sili Dodlička v moža, ko z vsakim dnevom bolj in bolj pogleduje izpod snega črna zemlja in zelena travica.

VSO-ODPRAVO

OD GLAVE DO NOG

si lahko kupite pri nas. V zalogi imamo najboljše trpežne obleke, najboljše vsakovrstne črevlje, klobuke, spodnje obleke, praznične in za na delo srajce, najboljše ovratnike in kravate za srajce. Kadar kupujete črevlje za praznike ali za na delo pridite k nam in dobili boste najboljše črevlje, ki si jih morete kupiti za vaš denar. Za vaše dečke imamo najboljše trpežne obleke, črevlje, kape, srajce in sploh vse, kar rabijo.

Mi Vam obljublamo, da v naši trgovini, dobite vedno najboljšo vrednost za "VAŠ DENAR"!

J. J. DVORAK & CO.

1853-1855 BLUE ISLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Dolžnost Slovencev v Chicagi

je, da dajo svoje perilo oprati v SLOVENSKO PRALNICO "LAUNDRIJO." Ne podpirajte več tujcev, ko imate v svoji sredi svojega lastnega rojaka, ki vodi to obrt. Kadar imate pripravljeno svoje perilo, pokličite na telefon, da pride na Vaš dom voz Slovenske pralnice. Mi peremo oblačila in vse, kar je za prati. Čistimo obleke "Dry cleaning," čistimo karpete, zavese in sploh vse, kar se da čistiti. Kadar imate kaj za prati, čistiti, ne pozabite na naše ime. Pokličite nas po telefonu.

SOUTH-WEST LAUNDRY CO.

Wet and Dry Wash

JOHN ČERNOVICH, lastnik.

255 W. 31st Street,

CHICAGO, ILL.

Telephone: Yards 5893.

POZOR! NOVA GOSTILNA POZOR!

Cenjenemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu naznam, da sem pričel gostilniško obrt. Vsem Slovincem in Hrvatom se najtopleje priporočam za obilni poset. Pri meni bodo na razpolago vedno najfinejše smodke, cigarete in tobak. Poleg izbornih mehkih pijač itd. bo pri meni tudi vedno na razpolago fini prigrizek za cenjene goste.

LOUIS MAJČEN

Slovenski gostilničar

436 West 29th Street,

Chicago, Ill.

ZA KRATEK ČAS.

Neki odvetnik je ravnokar naredil svoje skušnje in odprl v sredini večjega mesta svojo pisarno. Več dni je že čakal prvega klijenta. Tretji dan takoj zjutraj res začuje stopinje proti svoji sobi.

"Aha sedaj pa bo nekaj!" si misli in hitro razstavi svoje papirje po mizi, kakor bi bil jako zaposlen. Da bi pokazal še večjo zaposlenost, naglo prime telefon v roke in začne pri zaprtem telefonu govoriti, kakor bi govoril z nekim sodnikom o zapleteni tožbi, katero baje ima za neko veliko kompanijo. Med tem dotični človek vstopi, odvetnik mu pomigne z roko naj sede, češ, da je sedaj "bussy" in govori dalje.

Ko je končal svoj govor, se samozavestno obrne k dozdevnemu klijentu, ki je sedel pri vratih na stolu, kakor bi mu hotel reči: "Vidiš, kako imeniten odvetnik sem, da imam tako važne tožbe, jaz."

"Kaj bi pa Vi radi, dragi gospod?" ga nagovori prav "prijazno."

"Prišel sem od telefonske kompanije, da zvežem Vaš telefon!" odgovori, kajti to je bil, delavec telefonske kompanije, odvetnik pa telefona niti zvezanega ni imel. — Kaj je rekel na to, ne vemo. Najbrže ga je bilo sram.

Utrujen delavec je prišel v napolnjeno karo počestne železnice. K sreči je dobil še sedež v neki klopi. Takoj za njim so prišle tri mlade dame in se postavile poleg njegovega sedeža in ga gledale tako, da se je videlo, da so samo čakale, kdaj bo delavec vstal in po ameriški olini ponudil sedež eni izmed njih. Toda bil je preveč utrujen, da bi to storil. A dekleta so ga le opazovale in si migale, da pokažejo kaj hočejo. To ga je vjezilo. Slednjič mu je bilo dosti. Vstane s sedeža, se olikano odkrije in pravi glasno, da so vsi čuli v vozu: "Prosim, najstarejša izmed vas naj sede!"

Seveda so osramočene odklonile in ostale, kjer so bile, delavec se je pa lepo nazaj usedel in imel mir pred njimi celo pot.

Mlad niger je bil pripeljan pred sodišče, ker je kradel kokoši. Bil je že najmanj petkrat radi istega zločina pred istim sodnikom. Sodnik ga poklicati očeta.

"Mr. Thompson," nagovori sodnik očeta, "ta-le Vaš sin je bil že tolikrat tu pred sodiščem radi tatvine, da sem ga že sit!"

"Gospod sodnik! Prav nič Vam ne zamaram tega, saj sem ga jaz tudi. Tako me že jezi, ker ga vidim zopet pred sodiščem, da bi ga najraje tu nabil."

"Zakaj ga pa potem ne podučujete prav? To je vse vaša krivda. Kateri stariši svojih otrok dobro ne podučujejo, imamo pa potem mi sitnosti z njimi tu pred sodiščem!"

"Gospod sodnik, saj sem mu že tolikrat povedal in tudi pokazal, kako naj dela, pa je ta prismođa tako neroden, da ga vselej vjamejo!"

V neki vasi, kjer žive sami strogi Metodisti, so bili vsi prebivalci jako navdušeni za prohibicijo. Še predno je bila prohibicija del naše ustave, je nek navdušen prohibicionist dal na svojo hišo napis: "Ta hiša je suha kot Saharska pušča-va."

Ta napis se je vsem vaščanom tako dopadel, da so kmalu imele isti napis vse hiše, razun ene.

Vaščani so se temu čudili in nagovarjali lastnika, naj tudi on da isti napis na hišo. Po dolgem prigovarjanju so slednjič res opazili tudi na tej hiši bel napis.

"Aha," so se zveselili, "sedaj smo pa vsi!"

Toda kako so se začudili, ko so prišli blizu in čitali na hiši napis: "V tej hiši pa malo pušča."

Baje je imel vsaki večer vedno veliko obiskovalcev, ki so skrivaj hodili pokušati, kako je "puščalo."

ŠIRITE LIST "EDINOST"